

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **D. M.**, nar., bytem, zastoupeného Mgr. Ing. Jiřím Horou, advokátem se sídlem advokátní kanceláře Moravské náměstí 15, 602 00 Brno, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje**, odboru dopravy, se sídlem Žerotínovo náměstí 3/5, 601 82 Brno, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu č.j., sp. zn. ze dne 10. 4. 2012,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

Ve včas podané žalobě žalobce uvedl, že rozhodnutím Magistrátu města Brna, Odboru dopravně správních činností, Oddělení sankčních řízení, pod č.j.: ze dne 14.6.2011 byla zamítnuta žádost žalobce o obnovu řízení ve věci přestupků podle ust. § 22 odst. 1 písm. j) a § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, ukončeného pravomocným příkazem Magistrátu města Brna dne 11.5.2010, kterým byla žalobci uložena pokuta ve výši 3.500,-Kč za údajné způsobení dopravní nehody a následné ujetí z místa nehody. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal odvolání Krajský úřad Jihomoravského kraje původní rozhodnutí potvrdil, a to rozhodnutím o odvolání vydaným pod č.j.: ze dne 10.4.2012. Uvedené rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje (a stejně tak rozhodnutí Magistrátu města Brna) považuje žalobce za nezákonné a má za to, že jim byl zkrácen na svých právech. Proto proti rozhodnutí podal správní žalobu. Přípustnost správní žaloby odůvodňuje skutečností, že napadená rozhodnutí jsou nezákonná a že žalobce již vyčerpal všechny opravné prostředky.

Uvedl, že Příkazem ze dne 20.3.2010 byl uznán vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 22 odst. 1 písm. j) a § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů, porušením ust. § 5 odst. 1 písm. b) a § 47 odst. 3 písm. g) zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kterých se měl dopustit tím, že dne 16.12.2010 v době okolo 10:15 hod při řízení jízdní soupravy tvořené tahačem rz. s návěsem rz. v Brně na ulici v blízkosti měl při couvání poškodit za ním stojící vozidlo tov. zn., rz. řidičky Y. K. a po tomto střetu z místa nehody ujet.

Dne 23.11.2010 podal žádost o obnovu řízení z důvodu, že dne 22.11.2010 se mu podařilo zajistit identitu svědka, jehož výpověď prokazuje, že v době dopravní nehody se nemohl nacházet žalobce na místě nehody, neboť v tuto dobu vykládal zboží u obchodního domu vna ulici

Žádost o obnovu řízení byla rozhodnutím Magistrátu města Brna zamítnuta a toto rozhodnutí potvrzeno žalovaným.

Tato rozhodnutí považuje žalobce za nezákonné z následujících důvodů:

Správnímu orgánu bylo v odvolacím řízení o povolení obnovy uloženo Krajským úřadem Jihomoravského kraje ze dne 5.4.2011, aby prověřil skutečný čas nehody. Správní orgán dle tohoto pokynu řidičku Y. K. vyslechl, a to dne 14.6.2011. Z tohoto výsledku pak dovodil závěr, že k nehodě muselo dojít v době mezi 10:45 a 10:55 hod dne 16.12.2009, ač původně byla nehoda šetřena tak, že k ní mělo dojít v 10:15 hod. Takto výrazný posun (více než půl hodiny) je pro účely správního řízení naprosto zásadní a je zde patrný rozpor ve výpovědi řidičky oproti původní výpovědi ze dne 21.12.2009, kdy čas nehody určila velice přesně na 10:15 hod. Nynější upřesnění času nehody, kdy dobu nehody „posunula“ o půl hodiny, bral správní orgán bez jakéhokoliv logického vysvětlení jako věrohodnější a rozpor ve výpovědi řidičky omlouvá prostým konstatováním, že pro značný časový odstup je toto pochopitelné. Na druhou stranu z časové nepřesnosti ve výpovědi žalobce o tom, že v době od 10:16 do 11:58 hod byl kontinuálně v pohybu, vyvozuje závěr, že jeho výpověď je nepravdivá, neboť dle údajů z tachografu tak měl být v době od 9:16 do 10:58 hod. Následně si pak orgán protiřečil, když uvedl, že údajům z tachografu nelze bezmezně důvěřovat, neboť je dle jeho názoru obecně známo, že záznamové zařízení lze ovlivnit např. magnetem na převodovce. K tomu žalobce uvedl, že o tomto mu není nic známo.

Takto žalobce argumentoval již v odvolání ze dne 12.9.2011. Odvolací orgán se ztotožňuje s tvrzením orgánu prvního stupně, aniž by jej jakkoliv zdůvodnil. Především tedy tak, že výslech svědka, který potvrdil, že se žalobce nacházel v obchodním doměv době od 9:30 do 10:30, nemůže být způsobilý k prokázání toho, že žalobce nezpůsobil nehodu, která se měla stát v době po 10:45 hod.

Odvolací orgán argumentuje např. tím, že nejsou přesvědčivé důkazy o tom, že se nehoda stala v 10:15 hod. K tomu žalobce musí konstatovat, že neexistuje žádný důkaz, který by prokázal čas nehody na 10:45 hod. Jediná svědkyně uvedla v roce 2009 čas 10:15 hod, v roce 2011 pak 10:45 hod. Dle názoru žalobce toto nemůže být dostatečný argument, pro který odvolací orgán posoudil věc tak, že nehoda se tedy stala kolem 10:45 hod a žalobcem navržený důkaz tedy nemá opodstatnění. V kontextu s mnohými rozpory, že se jeví jako nepravděpodobné, že by účastník nehody nehodu oznámil až za půl hodiny po tom, co se nehoda stala (k oznámení mělo dojít v 11:16 hod) měl správní orgán jednoznačně zjistit stav věci tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti. Takto však neučinil a dopustil se tak porušení základní zásady správního práva – zásady materiální pravdy zakotvené v § 3 správního řádu.

Správní orgány jsou bez dalšího ztotožněny s tvrzením, že nehoda se stala v 10:45 hod a pokládají toto za fakt, ačkoliv samy tvrdí, že změna časového údaje řidičkou může být omluvena s ohledem na časový odstup. Co však správní orgány přimělo k názoru, že údaj „omluvitelný z důvodu časového odstupu“ je přesnější než údaj, který řidička uvedla 5 dní po nehodě, již neuvádějí.

Odvolací orgán se dále nevypořádal s argumentem, že správní orgán svým rozhodnutím vnesl nový popis skutku, kdy původně uvedený údaj o čase nahradil novým. I kdyby však tento nepodložený závěr byl pravdivý, nic to nemění na skutečnosti, že žalobcem navržený důkaz měl být proveden. Jeho následné zhodnocení je již věc druhá, avšak správní orgán neprovedením důkazu jednoznačně pochybil. Ve svém výsledku vlastně hodnotí důkaz, který nikdy nebyl proveden, což odporuje již výše zmíněné zásadě materiální pravdy.

Žalobce se tedy domnívá, že v celé věci je příliš mnoho pochybností, kterými se ani správní orgán I. stupně, ani orgán odvolací vůbec nezabývaly, ačkoliv tak učinit měly. Žalobcem navržené důkazy měly být provedeny, neboť by tyto pochybnosti odstranily a následně by mohlo být kvalifikovaně rozhodnuto. S žalobcem neznámého důvodu to však správní orgány neučinily a rozhodly na základě spekulací.

Stejně tak musí znovu zopakovat, že byl stíhán pro skutek, který se měl stát v 10:15 hod dne 16.12.2009, avšak protože správní orgán po provedeném dokazování v tomto řízení popisuje časový moment skutku takto odlišně, tím spíše je tu tedy prostor pro provedení obnovy, a v takovém případě by byl žalobce připraven navrhnout i další důkazy, které by prokázaly, že v nově popsáném čase nehody byl na daném místě. Odvolací orgán však na tyto argumenty žalobce nijak nereagoval.

Navrhoval proto, aby rozhodnutí žalovaného i předchozí rozhodnutí vydané Magistrátem města Brna dne 14.6.2011 byly zrušeny a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že dle něho žaloba není důvodná. Žalobce ve svém žalobě uvádí de-facto to samé, co uvedl ve svém přípisu z 12.9.2011 – v odůvodnění odvolání proti rozhodnutí MMB ze dne 14.6.2011, č.j. o zamítnutí obnovy řízení.

Uvádí, že závěr o tom, že nehoda se stala mezi 10:45 a 10:55 hod je posunem pro řízení zcela zásadní a je dán rozpor ve výpovědích svědkyně K., která původně uvedla část nehody v 10:15 hod.

Ke všem skutečnostem, jež žalobce uvádí v žalobě a předtím přípisem z 12.9.2011 se žalovaný velmi podrobně vyjádřil v napadeném rozhodnutí z 10.4.2012, když na toto rozhodnutí také odkázal.

Zopakoval však některé podstatné skutečnosti:

Dle ust. § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, a *pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky*, jež byla předmětem rozhodování.

Je potřeba uvést skutečnost, která je pro posuzovanou věc určující. **V řízení o návrhu na obnovu řízení se neprojednávají otázky přestupkové odpovědnosti, ta je již pravomocně vyřešena. V tomto řízení lze posuzovat pouze a jenom to, jestli návrhovatelem předkládané argumenty [skutečnosti a důkazy, které musí splňovat podmínku novosti ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu] jsou způsobilé odůvodnit jiné řešení otázky, jež byla předmětem původního rozhodnutí.** Nejde tedy v projednávaném případě o posuzování přestupkové odpovědnosti žalobce, nýbrž o posouzení, zda žalobcem tvrzené nové skutečnosti či předkládané nebo navrhované nové důkazy mohou vyvolat jiné posouzení pravomocně vyřešené otázky jeho odpovědnosti za přestupku podle § 22 odst. 1 písm. j) a l) zákona č. 200/1990 Sb. V tomto řízení (o obnově) tedy prvoinstanční ani odvolací orgán neprokázal spáchání přestupku žalobcem, žalobce nebyl v pozici obviněného z přestupku. Prvoinstanční i odvolací orgán posuzoval, zda žalobcem navržené důkazy (ve skutečnosti jeden reálně uplatněný důkaz – svědectví H. S.) jsou způsobilé odůvodnit jiné řešení již pravomocně vyřešené otázky odpovědnosti za přestupky. Předmětem tohoto řízení není posouzení správnosti vyřešení otázky přestupkové odpovědnosti žalobce na základě podkladů shromážděných v pravomocně ukončeném řízení (tj. správnosti a dostatečnosti skutkových zjištění učiněných v pravomocně skončeném řízení, včetně správnosti vyhodnocení těch podkladů, které byly v pravomocně skončeném řízení obstarány), **nýbrž výhradně posouzení, zda nově uplatňované skutečnosti a důkazy mohou náhled na řešení meritorní otázky změnit.**

Proto je pro věc zcela zásadní obsah návrhu na obnovu řízení. Jen totiž jeho podatel určuje předmět řízení. Sám vymezuje otázky, které bude správní orgán posuzovat, a sice tím, že vymezí nové skutečnosti, či nové důkazy, které mají být způsobilé změnit náhled na otázku vyřešenou již pravomocným rozhodnutím. Správní orgán v řízení o návrhu na obnovu řízení takové nové skutečnosti či důkazy sám nevyhledává, vychází z podaného návrhu.

Žalobce tedy svým návrhem na obnovu řízení uplatnil coby novoty ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu důkazy (resp. reálně jeden důkaz – výslech H. S., avizovanou listinu – příjmový protokol nikdy nedoložil) k tomu, že se v 10:15 hod nenacházel na místě dopravní nehody u obchodního domu ..., protože se od 9:30 hod do 10:30 hod dne 16.12.2009 nacházel u obchodního domu, kde vykládal zboží. Samotné tvrzení, že se nacházel v době nehody u obchodního domu, nelze považovat za „novou skutečnost“, protože jednak byla zmíněna již v záznamu PČR, který existoval v době rozhodování prvoinstančního orgánu o přestupcích, a jednak nejde o skutečnost, o níž by se žalobce dozvěděl dodatečně po právní moci rozhodnutí o přestupcích. Podmínku novosti ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu tak splňuje jen návrh na výslech svědka H. S.

Bylo tak zapotřebí posoudit, zda důkaz výslechem svědka k prokázání skutečnosti, že v 10:15 hod se žalobce nenacházel u obchodního centra, nýbrž od 9:30 do 10:30 hod vykládal zboží u obchodního domu, může znamenat jiné vyřešení otázky, jež byla předmětem řízení, tj. otázky, jestli žalobce spáchal skutky spočívající v nacouvání do vozidla stojícího za ním a odejetí z místa nehody.

Jestliže po provedeném dokazování v řízení o návrhu na obnovu řízení dospěl prvoinstanční orgán k závěru, že k nehodě došlo po 10:30 hod, pak nový důkaz nabízený žalobcem k prokázání tvrzení, že v době mezi 9:30 hod a 10:30 hod se nenacházel v místě nehody, nemůže být způsobilý odůvodnit jiné řešení otázky odpovědnosti odvolatele za přestupky, která se primárně zakládá na identifikaci soupravy a jejího řidiče řidičkou osobního automobilu K. Tímto „novým důkazem“ mělo být podle návrhu žalobce prokázáno, že byl od 9:30 hod do 10:30 hod (a právě jen do 10:30 hod – viz. návrh) u obchodního domu ..., **což by nemohlo nic změnit na posouzení toho, zda později (viz. výsledek dokazování v řízení o návrhu na obnovu řízení) spáchal přestupky spočívající v nacouvání do osobního automobilu a odejetí z místa nehody.**

Jelikož nelze mít za to, že k nehodě došlo právě v 10:15 hod, ale právě naopak z dokazování v rámci řízení o návrhu na obnovu řízení vyplývá, že k ní došlo blíže k času 11:16 hod (kdy byla oznámena), pak nebylo možno v napadeném rozhodnutí žalovaného prvoinstančního orgánu racionálně vytýkat, že neověřoval navrženým výslechem svědka místo, kde se obviněný nacházel do 10:30 hod. Žalobce nemůže namítat, že tento svědek nebyl vyslechnut k době pozdější, protože v době po 10:30 hod žalobce svědectví H. S. nenavrhoval. V rámci řízení o návrhu žalobce na obnovu řízení je zapotřebí posoudit, zda nově navrhovaný důkaz je způsobilý změnit náhled na řešení merita věci. Pokud žalobce uplatnil jako „nový důkaz“ svědectví k tomu, kde byl od 9:30 hod do 10:30 hod, pak nemůže v odvolání tvrdit, že svědectví se mělo týkat i doby jiné. To neuvedl v návrhu na obnovu

řízení, a proto to nebylo předmětem posuzování ze strany prvoinstančního orgánu. Proto ani nemohl žalovaný zkoumat zákonnost a správnost úvahy prvoinstančního orgánu v tomto ohledu. Jde o odvolací námitku nad rámec předmětu řízení, jak jej sám žalobce vymezil a lze rovněž konstatovat, že jde o novou skutečnost nepřipustnou z hlediska § 82 odst. 4 správního řádu. Žalobce de-facto uplatnil v odvolání novou „novou skutečnost“, reps. „nový důkaz“ ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, a sice důkaz k tomu, kde byl po 10:30 hod, **což v návrhu na obnovu řízení neuplatňoval.**

Odvolací orgán uzavřel, že žalobci se v rámci řízení o obnově nepodařilo svým návrhem na obnovu řízení zpochybnit závěr o tom, že dne 16.12.2009 spáchal přestupky tím, že nacouval do vzadu stojícího vozidla a potom z místa odjel.

Z předložených správních spisů soud jako podstatné pro věc konstatuje následující:

20.3.2010 pod č.j. Magistrát města Brna, odbor dopravněsprávních činností, oddělení sankčních řízení vydal Příkaz, v němž uvedl, že žalobce je vinen, že dne 16.12.2009 v 10:15 hod řídil v Brně po pozemní komunikaci, v blízkosti nákladní soupravu DAF a návěsRZ:, kde při couvání narazil zadní částí řízené soupravy do pravého předního rohu vozidla tov. zn., RZ: Po střetu z místa dopravní nehody odjel. Při střetu vznikla hmotná škoda, ke zranění osob nedošlo. Orientační dechová zkouška na alkohol nebyla u řidiče malovaného provedena, neboť z místa dopravní nehody odjel. U řidičky H. byla provedena s negativním výsledkem. Technická závada jako příčina dopravní nehody nebyla účastníky uplatněna ani ohledáním zjištěna.

Svým jednáním porušil ust. § 5 odst. 1 písm. b), § 47 odst. 3 písm. g) zákona č. 361/2000 Sb., čímž se dopustil přestupku dle ust. § 22 odst. 1 písm. j), l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů a proto se mu podle ust. § 22 odst. 8, v souladu s ust. § 11, 12 citovaného zákona ukládá pokuta v částce 3.500,-Kč. V odůvodnění pak uvedeno, že zavinění obviněného na projednávaném přestupku bylo zadokumentováno a zcela prokázáno předloženým spisovým materiálem a provedeným dokazováním v rámci řízení o přestupku. Správní orgán rozhodoval na podkladě těchto důkazů: Oznámení přestupku, protokolů o podání vysvětlení účastníků dopravní nehody, protokolu o nehodě v silničním provozu, protokolu o tech. údajích vozidel, protokolu o ohledání místa dopravní nehody, plánu místa dopravní nehody, fotodokumentace přestupku, fotomapy a výpovědi svědka. Na uvedeném Příkazu je vyznačeno, že rozhodnutí nabylo právní moci 11.5.2010. 15.7.2010 MěÚ Uh. Hradiště odbor dopravy zaslal Magistrátu města Brna, odbor dopravněsprávních agend Žádost o výsledku šetření, když uvedl, že obdržel 28.6.2010 námitku proti oznámení o dosažení 12 bodů od Daniela Malovaného. MěÚ Uh. Hradiště zahájil správní řízení o námitkách. Jelikož účastník řízení ve své námitce uvádí, že nesouhlasí s Příkazem č.j. vydaným Magistrátem města Brna, bude se svým zástupcem podávat žádost na přezkum tohoto Příkazu. Jmenovaný žádá MěÚ Uh. Hradiště o přerušení řízení o námitkách do doby konečného rozhodnutí o přezkumu. Z rozhodnutí Uh. Hradiště z 13.7.2010 vyplývá, že řízení o žádosti k věci námitky proti oznámení o dosažení 12 bodů a výzvě na odevzdání řidičského průkazu do doby rozhodnutí Magistrátu města Brna ve věci podání žádosti o přezkum nebo obnovu řízení Příkazu č.j. ze dne 20.3.2010, nabytí právní moci Příkazu dne 11.5.2010 se přerušuje, po dodání přezkumu bude správní orgán v řízení o námitkách pokračovat.

V Námitkách z 28.6.2010 zaslané MěÚ Uh. Hradiště, odbor dopravy žalobce mimo jiné uvádí, že nesouhlasí s Příkazem vydaným Magistrátem města Brna, jelikož v danou dobu na místě dopravní nehody vůbec nebyl, žádnou dopravní nehodu nezpůsobil.

13.9.2010 bylo doručeno Magistrátu města Brna podání žalobce označené jako „Podnět účastníka řízení – obviněného z přestupku – k zahájení přezkumného řízení, v němž žalobce poukázal na to, že má za to, že v jeho případě dosud nedošlo k řádnému doručení písemnosti – Příkazu, neboť u něho nastala překážka při doručování pro dočasnou nepřítomnost v trvalém bydliště z důvodu pracovních.

Krajský úřad Jihomoravského kraje odbor dopravy 26.10.2010 odpověděl právnímu zástupci žalobce na uvedený Podnět k přezkumnému řízení, když uvedl, že na Příkazu je chybně vyznačeno datum nabytí právní moci, ovšem toto chybné vyznačení je nutné napravit postupem dle § 75 odst. 3 správního řádu, když shrnul, že pokud jde o doručování Příkazu, proběhlo toto zcela v souladu s platnou právní úpravou, byly splněny veškeré zákonné podmínky pro uplatnění fikce doručení dle ust. § 24 odst. 1 správního řádu, žádné pochybení v doručování žalovaný neshledal. Uzavřel, že námitky stran neoprávněného postupu při doručování, které má za následek, že daný Příkaz není dosud pravomocný, tak nejsou důvodné.

22.11.2010 žalobce prostřednictvím právního zástupce zaslal Magistrátu města Brna, odboru dopravněsprávních agend žádost účastníka řízení o obnovu řízení. V ní uvedl, že se mu teprve 22.11.2010 podařilo zjistit identitu svědka, jehož svědecká výpověď prokáže, že v době dopravní nehody vykládal zboží u obchodního domu v Brně na ulici a to v době od 9:30 do 10:30 hod. Uvedeným svědkem je H. S., vedoucí skladu ISP 102 (uvedena pak přesná adresa). Rovněž 22.11.2010 od obchodního domu v Brně na ulici, obdržel příjmový protokol o tom, že ještě v době 10:09 hod byl prokazatelně v obchodním domě v Brně na ulici S ohledem na to, že samotné vytisknutí dokladů, zajištění podpisu, cesta z kanceláře do zaparkovaného vozidla, uzavření nákladního prostoru vozidla, zabere časově minimálně 15 minut a dále s ohledem na skutečnost, že v době nehody byl provoz na ulici omezen kvůli stavebním pracím, je nemožná, aby byl v době nehody, tj. v 10:15 hod u Brno. Tuto svědeckou výpověď a související příjmový doklad se žalobci, jak uvedl, podařilo zajistit až 22.11.2010 po opakovaném dotazu obchodnímu domu se žádostí o sdělení jména pracovníka přítomného při vykládce v době dopravní nehody. Tyto důkazy, které svědčí o jeho nevině, vylučují možnosti být účastníkem dopravní nehody 16.12.2009 v 10:15 hod. Sice existovaly v době původního řízení, avšak v původním řízení je nemohl uplatnit, neboť OD až v těchto dnech sdělil jméno dotyčného pracovníka a poskytl příslušný příjmový protokol.

V závěru uvedl, že se domnívá, že s ohledem na výše uvedené jsou splněny podmínky ust. § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu k obnovení řízení a proto žádal, aby správní orgán rozhodl tak, že se povoluje obnova řízení vedeného u Magistrátu města Brna pod č.j.

3.1.2011 pod č.j.: vydal Magistrát města Brna rozhodnutí, kdy žádost žalobce o povolení obnovy řízení byla zamítnuta.

V odůvodnění pak mimo jiné uvedeno, že správní orgán žádost účastníka o obnovu řízení zamítl, neboť z žádosti účastníka je zřejmé, že důvodem obnovy řízení má být ta skutečnost, že v době 10:15 hod nemohl dopravní nehodu způsobit, protože se nacházel v OD na ulici Skutečnost, zda-li k nehodě došlo v 10:15 nebo po 10:30 hod nemá pro zavinění a způsob dopravní nehody v daném případě zásadní význam. Čas dopravní nehody byl zaznamenán tak, jak jej sdělila řidička vozidla, přičemž nelze po účastnících nehody vyžadovat, aby policii sdělili přesný čas nehody v rámci $\pm$ několika minut. Řidič, jež nehodu způsobil, byl na poškozenou vulgární a přes její upozornění z místa ujel, což může mít značný vliv na poškozenou, která poté není schopna v důsledku rozrušení určit přesný čas nehody, ale uvede přibližný čas. V neposlední řadě je nutné vzít v úvahu, že policisté šetřící nehodu přijeli na místo až v 11:40, tedy více jako hodinu po dopravní nehodě, což má obecně opět podstatný vliv na sdělení přesného času nehody ze strany účastníků. Skutečnost, že se přestupce nacházel na místě nehody a nehodu způsobil, je prokazatelná z vyjádření řidičky K. a její spolujezdkyně T. N. D. Řidička K. přestupce jednoznačně jako řidiče soupravy, jenž do ní nacouvala, identifikovala při rekognici. Pokud by obviněný nehodu nezpůsobil a řidička s ním po nehodě nekomunikovala, nemohla by jej při procesu znovupoznání identifikovat. Faktem také je, že přestupce mohl a měl jim navrhovaného svědka uvést již v době, kdy byl k věci vytěžován policií, dále se ke svědkovi mohl vyjádřit v podnětu k prezkumnému řízení. 16.8.2010 nahlédl zmocněnec obviněného do spisového materiálu a správní orgán má za to, že od tohoto data měl dostatek času na to, aby svědka ustanovil. Přestupce měl tedy jednoznačně dostatek času a možnosti uvést svědka pana H.S., kdy nemusel svědka konkretizovat, ale mohl uvést, že svědkem je osoba skladníka v obchodě, kde před nehodou prováděl zásobování. D. M. však tuto skutečnost doposud nikdy neuvedl. Správní orgán by případnou svědeckou výpověď nemohl považovat za bezpochyby objektivní, neboť od události uplynulo více jak 11 měsíců a nelze předpokládat, že by si svědek vybavoval události z předmětného dne na minutu přesně, neboť jak je správnímu orgánu známo z úřední činnosti, svědci se nedokáží objektivně vyjádřit k událostem, jenž se staly v podstatě kratším časovém úseku. Vzhledem k popsanému, zejména pak nevelkému významu přesného času nehody, považoval správní orgán provedení důkazu výsledku svědka za nadbytečný úkon. Navrhovaný svědek nemá o věci bezprostřední informace. Zda-li k nehodě došlo v 10:15 hod či v 10:30 hod není podstatné, prokazatelným faktem však je, že přestupce s jízdní soupravou poškodil dne 16.12.2009 v době okolo 10:30 hod vozidlo a poté z místa nehody ujel. Důkazem ve prospěch přestupce má být i příjmový protokol č. 512555, ale tento nebyl správnímu orgánu předložen, přičemž i příjmový doklad by pouze prokázal fakt, že v určitém čase se přestupce nacházel na určitém místě.

S tímto rozhodnutím žalobce nesouhlasil, podal do něho odvolání, k němuž připojil i výpis tachografu s ohledem na skutečnost, že dopravní nehoda z ulice byla nahlášena v 11:16:44 hod. Z tachografu, jak uvedl žalobce, dle něho vyplývá, že nemohl být účastníkem této nehody. V čase 10:16 až 16:11:58 byl kontinuálně v pohybu a nemohl tedy spáchat přestupek, který je mu kladen za vinu.

Krajský úřad Jihomoravského kraje 5.4.2011 pod č.j. JMK 15866/2011 rozhodnutí Magistrátu města Brna z 3.1.2011 zrušil a věc vrátil Magistrátu města Brna k novému projednání.

V odůvodnění rozhodnutí mimo jiné uvedeno, že podle odst. 2 § 100 správního řádu účastník může podat žádost o obnovu řízení u kteréhokoli správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí. Obnovy řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. O obnově řízení rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni.

Objektivní tříletá lhůta pro žádost o obnovu řízení je splněna, když meritorní rozhodnutí (příkaz) nabylo právní moci dne 4.5.2010 (chybně písemné vyhotovení obsahuje doložku s údajem 11.5.2010). Tříměsíční lhůta subjektivní je rovněž dodržena, když odvolatel tvrdí (a ničím není prokázán opak), že se dne 22.11.2010 dozvěděl identitu svědka, který může vypovídat o pro věc podstatných skutečnostech a tentýž den získá listinu, která má pro věc podstatné skutečnosti prokazovat. K tomu nutno dodat, že ačkoliv se odvolatel na listinu označovanou jako „příjmový protokol č. 512155“ opakovaně odkazuje, k návrhu na obnovu řízení ani k odvolání jí nepředložil.

Prvoinstanční orgán navržený výslech svědka neprovedl a s odvolatelem označované listiny vycházet nemohl, když jí odvolatel neposkytl. Své rozhodnutí odůvodnil tak, že není zásadní, zda k nehodě došlo v 10:15 nebo po 10:30 hod. Čas nehody byl podle prvoinstančního orgánu odvozen z tvrzení řidičky K., takže nemusel být přesný a policisté nehodu šetřili až v 11:40 hod. Dále prvoinstanční orgán vyjádřil přesvědčení, že odvolatel mohl existenci svědka na podporu svých tvrzení uplatnit dřív a že jeho výpověď by nemusela být pro odstup času na minutu přesná.

Jak výše uvedeno, podmínkami pro povolení obnovy řízení na žádost účastníka řízení podle první alternativy § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu jsou jednak existence nových skutečností nebo důkazů, které byly v době původního řízení neznámé, ale existovaly a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit a jednak fakt, že tyto skutečnosti nebo důkazy mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování. Zatímco první z podmínek lze mít v případě odvolatele za splněnou, když odvolatel uplatňuje důkazy, které v původním řízení nebyly použity (svědectví a listinu), přičemž tvrdí, že se o nich dozvěděl (příp. je získal) až 22.11.2011, tj. po pravomocném uzavření věci, byť se to může jevit jako nepravděpodobné, opak prokázán není, splnění podmínky druhé je třeba věnovat pozornost. Odvolatel svým návrhem uplatnil tvrzení a nabízí k tomu důkazy (být jeden, jenž je výlučně v jeho dispozici, sice označuje, ale nepředkládá), že v době od 9:10 do 10:30 hod dne 16.12.2009 vykládal zboží u obchodního domu a proto nemohl způsobit dopravní nehodu v 10:15 hod u Odvolatel tedy svým návrhem na obnovu řízení uplatnil coby novoty ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu důkazy k tomu, že se v 10:15 hod nenacházel na místě dopravní nehody u Je potom zapotřebí posoudit, zda tvrzení a prokázání skutečnosti, že v 10:15 hod se odvolatel

nenacházel u obchodního centranýbrž od 9:30 do 10:30 hod vykládal zboží u, může znamenat jiné řešení otázky, jež byla předmětem řízení, tj. otázky, jestli odvolatel spáchal skutky spočívající v nacouvání do vozidla stojícího za ním a odjetí z místa nehody.

Odvolací orgán provedl v odvolacím řízení důkaz zprávou PČR o čase nahlášení dopravní nehody, kterou podle pravomocného příkazu odvolatel způsobil a od níž bez splnění svých zákonných povinností odjel. Tato zpráva pak prokazuje, že nehoda byla řidičkou K. ohlášena dne 16.12.2009 v čase 11:16:44 hod. To je také v souladu se skutečností, že policisté místo ohledali v době po 11:30 hod – jejím písemném záznamu na rubové straně náčrtku k nehodě je uvedeno, že místo nehody bylo ohledáno od 11:40 do 12:15 hod (z toho zjevně vyšel prvoinstanční orgán). Z informace vtělené do fotografií v digitální formě lze dovodit, že první ze snímků byl pořízen v 11:33 hod.

Jestliže odvolatel nabízí nový důkaz k tomu, kde se nacházel v době určené jako doba dopravní nehody, je třeba, pokud tento důkaz nemá být pro věc samotnou relevantní, jak dovodil prvoinstanční orgán, ověřit, kdy k nehodě došlo. Pokud by k ní došlo v 10:15 hod, byl by důkaz o tom, kde se odvolatel v tuto dobu nacházel, způsobilý zapříčinit jiné řešení meritorní otázky. Pokud by k nehodě došlo nebo mohlo dojít v jiný čas, pak by takový důkaz věc samotnou ovlivnit nemohl.

Ze spisu nelze přímo vyvozovat, že údaj v 10:15 hod vychází z údajů řidičky, která nehodu oznámila. Tomu nekoresponduje údaj PČR, že k oznámení nehody došlo v 11:16 hod, neboť hodinová prodleva mezi nehodou a jejím ohlášením se jeví jako zvláštní. Proto je podle odvolacího orgánu zapotřebí prověřit čas nehody, aby bylo možno posoudit, jestli odvolatelem navrhovaný důkaz může být pro věc samotnou relevantní. K tomu je podle odvolacího orgánu zapotřebí vyslechnout řidičku automobilu, kdy k nehodě došlo a s jakým odstupem po ní hlásila na linku 158.

Magistrát města Brna poté, a to dne 14.6.2011 předvolal k výsledku i Y. K. která na dotaz správního orgánu, v kolik hodin došlo dne 16.12.2009 k dopravní nehodě, uvedla, že toto již přesně neví, ale poté, co do ní nákladní vůz narazil, z místa ihned odjel. Ona proto jela za nákladním autem a toto po několika metrech zastavilo. Ke střetu došlo v blízkosti čerpací stanice Poté, co do ní kamion narazil, odjel jakoby od čerpací stanice na úzkou vozovku, jenž vede vedle široké tříproudé silnice a zde po několika metrech zastavil. Poté co zastavil, šla jmenovaná za řidičem a řekla mu, že jí naboural a také co naboural. Řidič byl na jmenovanou sprostý, ona mu řekla, že volá policii a on jí řekl, ať volá kam chce. Následně řidič opět odjel, jmenovaná jela za ním po úzké silnici a zapsala si jeho registrační značku a poté zastavila. Volala svému známému, co má dělat a on jí řekl, ať volá PČR a proto policii zavolala. Toto mohlo být tak asi 20-30 minut po nehodě. Na dotaz, jak dlouho dráhu ona ujela, než řidič kamionu zastavil, uvedla, že to mohlo být tak 5 možná 6 minut a ona s řidičem pak hovořila možná 5, možná 10 minut. Byla v šoku a čas přesně nesledovala. Dále uvedla, že policie na místo přijela asi 30 minut poté, co jí telefonovala.

Dne 14.6.2011 Magistrát města Brna vydal pak rozhodnutí, kdy návrh na obnovu řízení znovu zamítl.

V odůvodnění rozhodnutí byl jednak odcitován výslech svědkyně K. a dále pak uvedeno, že jednou z listin, jež byla správnímu orgánu žalobcem doložena, je i výpis z digitálního záznamového zařízení (tachografu), kdy účastník argumentoval tím, že poté, co vyjel z obchodu ... nikde nezastavoval, přičemž vykládku ukončil v 10:16 hod. Zmocněnec žalobce pak poukázal na to, že žalobce nemohl být v čase 10:16 až 11:58 hod účastníkem nehody, kdy byl kontinuálně v pohybu a nemohl tedy spáchat přestupek.

K tomu správní orgán v odůvodnění uvedl, že provedl dotaz na pracoviště Krajského úřadu Jihomoravského kraje, jež provádí kontrolu záznamu doby jízdy a odpočinku. Dle sdělení pracovníka úřadu se doba jízdy a odpočinku řídí Nařízením rady (EHS) č. 3821/85 o záznamovém zařízení v silniční dopravě. Na tzv. tachografickém výpisu jsou piktogramy (symboly), jež určují jednotlivé činnosti. Piktogram „kroužek s tečkou uprostřed“ značí jízdu, piktogram v podobě „lůžka – postele“ značí odpočinek „dvě zkřížená kladívka“ značí práci, např. vykládka a nakládka zboží. Záznamové zařízení (tachograf) pracuje v tzv. „UTC“ čase, což není reálný čas, kdy k časovému údaji na výtisku z tachografu je v zimním období nutné připočítat 1 hodinu a v letním období 2 hodiny. Tedy pokud je na výtisku z tachografu čas 8:00 hod, je v zimě skutečný čas 9:00 hod a v léte 10:00 hod. Tachograf dále zaznamenává jakékoliv přerušení jízdy z provozních důvodů obvykle o 1 minutě, přičemž nastavení může být např. i po dvou minutách, nebývá však delší. Protože v době nehody bylo zimní období, je nutné k času UTC připočítat 1 hodinu. Účastník argumentuje tím, že v době od 10:16 hod do 11:58 hod byl s vozidlem v pohybu bez přerušení jízdy. Z výtisku záznamového zařízení, jež bylo doloženo pak vyplývá, že v době od 7:00 do 16:43 času UTC, reálného od 8:00 do 17:43 nevykonával řidič žádnou práci (kladívka). V případě, že dle jeho argumentace byl v reálném čase od 10:16 do 11:58 hod s vozidlem v pohybu, měl by být dle výpisu z tachografu dle času UTC v pohybu od 9:16 do 10:58 hod. Ze záznamu tachografu je však zřejmé, že v době 09:35 až 10:16, nebyl v pohybu, tedy evidentně neuváděl pravdu. Správní orgán proto nepovažuje v daném případě výpis z tachografu za hodnověrný důkaz. Dále uvedl, že je nutno upozornit na skutečnost, že záznamovým zařízením nelze ve vztahu k odpočinku a době jízdy bezmezně důvěřovat, neboť je obecně známo, že záznamové zařízení lze ovlivnit magnetem umístěným na převodovce vozidla.

Z výslechu svědkyně K. vyplývá, že přesný čas nehody již vzhledem ke značnému časovému odstupu nedokáže určit. Z její výpovědi však plyne, že v k nehodě došlo v době cca 20 až 30 minut před oznámením na PČR, přičemž dle šetření odvolacího orgánu nehoda byla na PČR oznámena v 11:16 hod, k nehodě tedy došlo v době 10:45 do 10:55 hod.

Účastník ve své žádosti o obnovu řízení uvádí, že v době od 9:30 do 10:30 hod vykládal zboží ve skladě, od obchodního dobu obdržel příjmový doklad, jež prokazuje, že ještě v 10:09 hod byl prokazatelně v, Tedy s ohledem na to, že samotné vytisknutí dokladu, zajištění podpisu, cesta z kanceláře od zaparkovaného vozidla, uzavření nákladního prostoru vozidla zabere čas minimálně 15 minut a s ohledem na skutečnost, že

v době nehody byl provoz na ulici omezen kvůli stavebním pracím, je nemožné, aby v době 10:15 hod způsobil nehodu.

Správní orgán má za to, že toto vyjádření účastníka de-facto koresponduje s časovým rozmezím dopravní nehody, jenž při svědecké výpovědi uvedla svědkyně, kdy pokud odvyjel v 10:30 hod a na ulicích i byl dopravní kolaps z důvodu rekonstrukce vozovky, mohla cesta k místu nehody trvat 15 minut. V neposlední řadě, pokud v čase 9:30 – 10:30 byl prokazatelně ve skladu, mělo by být jeho vozidlo v tuto dobu v klidu, což by měl být na tachografu v čase UTC časový údaj 8:30 – 9:30 hod. Dle výpisu z tachografu bylo jeho vozidlo v čase UTC 8:31 až 8:36 v odpočinku, v čase 8:36 – 8:41 v jízdě, v 8:41 – 9:16 v klidu a v 9:16 – 9:35 v jízdě. I z těchto údajů je prokazatelné, že výpis digitálního záznamového zařízení nelze použít jako objektivní důkaz, neboť je v samotném rozporu s časovými údaji, jenž uvádí žalobce. Ten navrhoval výslech svědka H. S., pracovníka skladu, jenž by potvrdil, že v době 10:09 hod se žalobce nacházel ve skladu Protože z výše popsaného je zřejmé, že k dopravní nehodě došlo v rozmezí 10:45 – 11:00 hod, správní orgán neprovedl výslech svědka H. S., neboť fakt, že v čase 10:09 hod se účastník nacházel ve skladě obchodního domu, správní orgán nezpochybňuje. Správní orgán má za bezpečně prokázané, že D. M. dopravní nehodu, z níž byl shledán vinným, spáchal. Přesný čas střetu nelze vzhledem k výraznému časovému odstupu zpětně prokazatelně nijak zjistit, ale na základě provedeného dokazování má správní orgán za prokázané, že ke střetu vozidel došlo v době 10:45 – 11:00 hod. Na základě toho návrh na obnovu řízení zamítl.

S tímto žalobce nesouhlasil, podal do uvedeného rozhodnutí odvolání, z něhož, po citaci z odůvodnění rozhodnutí Magistrátu města Brna uvádí, že se mu jeví jako nepravděpodobné, že by účastník nehody tuto oznámil až půl hodinu poté, co k ní došlo. Provedená zjištění v žalobci vyvolávají pocit, že řidička si (možná v důsledku šoku) vybavila a zapamatovala případné náhodně kolem projíždějící vozidlo v době před nebo po události. Pravdou zůstává, že v době v 10:09 hod dne 16.12.2009 byl na jiném místě (což měl dokázat jím navržený důkaz pro obnovu řízení) a i kdyby přisvědčil nepodloženému závěru správního orgánu, že k nehodě došlo v době 10:45 – 10:55 hod dne 16.12.2009, správní orgán odmítl vyslechnout žalobcem navrženého svědka, který se mohl vyjádřit nejen k tomu, že v 10:09 hod dne 16.12.2009 byl na jiném místě, ale rovněž o tom, jak dlouho poté. Z žalobci neznámých důvodů se správní orgán nevypořádal s tím (nyní za předpokladu pravdivosti údajů z tachografu), že v tachografu není záznam o tom, že by jeho vozidlo 2x za sebou stálo, ač tachograf jakékoliv zastavení v délce trvání 1-max. 2 minuty zaznamenává. Řidička uvedla, že nejprve krátce před nehodou vyčkávala, zda vozidlo stojící před ní pojedje či zda se rozjede dále a po pár minutách uvedeného vozidlo opět zastavilo. Rozhodnutí správního orgánu žalobce považuje za nesprávné především proto, že správní orgán svým rozhodnutím vnesl nový popis skutku, kdy původně uvedený údaj o čase nehody nahradil novým, a to, že k nehodě došlo v době mezi 10:45 – 10:55 hod. I kdyby však tento nepodložený závěr byl pravdivý, nic to nemění na skutečnosti, že žalobcem navržený důkaz je způsobilý prokázat, že v čase nehody byl žalobce na jiném místě. Je přesvědčen, že nově navržené důkazy – pokud by byly provedeny – by prokázaly, že v době 10:15 hod dne 16.12.2009 (a to samé mohli prokázat i v čase bezprostředně následujícím) se nemohl nacházet na ulici ... u ...a tudíž nemohl spáchat přestupek, který je mu kladen za vinu. Pokud byl stíhán pro skutek, který se měl stát v 10:15 hod dne 16.12.2009 a správní orgán po provedeném dokazování v tomto

řízení popisuje časový moment skutku takto odlišně, tím spíše je zde prostor pro povolení obnovy.

Žalovaný rozhodnutím z 10.4.2012 odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí Magistrátu města Brna z 3.1.2011 potvrdil. Připomenul, že skutečnost, která je pro posuzování věci určující. Řízení o návrhu na obnovy řízení se neprojednávává otázka přestupkové odpovědnosti, ta již byla pravomocně vyřešena. V tomto řízení lze posuzovat pouze a jenom to, jestli návrhovatelem předkládané argumenty (skutečnosti a důkazy) jsou způsobilé odůvodnit jiné řešení otázky, jež byla předmětem původního (napadeného) rozhodnutí. V odůvodnění pak mimo jiné uvedeno, že bylo zapotřebí posoudit, zda důkaz výsledkem svědka prokázání skutečnosti, že v 10:15 hod se nenacházel žalobce u obchodního centra, nýbrž od 9:30 do 10:30 hod vykládal zboží u obchodního domu může znamenat jiné vyřešení otázky, jež byla předmětem řízení, tj. otázky, jestli odvolatel spáchal skutky spočívající v nacouvání do vozidla stojícího za ním a odejetí z místa nehody. Jestliže po provedeném dokazování dospěl prvoinstanční orgán k závěru, že k nehodě došlo po 10:30 hod, pak nový důkaz nabízený odvolatelem k prokázání tvrzení, že v době mezi 9:30 hod a 10:30 hod se nenacházel na místě nehody, nemůže být způsobilý odůvodnit jiné řešení otázky odpovědnosti odvolatele za přestupky, která se primárně zakládá na identifikaci soupravy a jejího řidiče řidičkou osobního automobilu ... K.. „Tímto novým důkazem“ mělo být podle návrhu žalobce prokázáno, že byl od 9:30 hod do 10:30 hod (a právě jen do 10:30 hod) u obchodního domu, což by nemohlo nic měnit na posouzení toho, zda později (výsledek dokazování v řízení o návrhu na obnovu řízení) spáchal přestupky spočívající v nacouvání do osobního automobilu a odjetí z místa nehody.

Žalovaný pak podrobně zkonstatoval, co bylo zjištěno prvoinstančním správním orgánem ohledně času, kdy k nehodě došlo, dále pak otázku nahlášení dopravní nehody žalobkyní i to, co bylo zjištěno z tachografu a uzavřel, že žalobci se nepodařilo svým návrhem na obnovu řízení učiněným dne 24.11.2010 zpochybnit závěr o tom, že dne 16.12.2009 spáchal přestupky tím, že nacouval dozadu stojícího vozidla a potom z místa odjel a proto prvoinstanční orgán v souladu se zákonem a správně návrhu na obnovu řízení nevyhověl. Proto odvolací orgán odvolání zamítá a napadené rozhodnutí potvrzuje.

Skutkové a právní zhodnocení krajského soudu.

Žalobce tedy svým návrhem na obnovu řízení, kdy navrhoval výsledek svědka H. S., vedoucí skladu ISP 102 a příjmového protokolu č. 512555 chtěl prokázat, že v době nehody tj. v 10:15 hod, se nemohl nacházet u, kde k předmětné dopravní nehodě mělo dojít, nýbrž tuto dobu, a to v době od 9:30 do 10:30 se nacházel v obchodním domě v Brně, kde prováděl vykládku zboží.

Podle § 100 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního

řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými.

Žalobce poukazoval na to, že důkazy, a to výslech svědka H. S. a protokol, jehož číslo bylo citováno, se mu podařily získat až 22.11.2010, ač existovaly již k datu 16.12.2009, a tyto měly prokázat, že 16.12.2009 v čase 10:15 hod nemohl způsobit dopravní nehodu nacouváním do vozidla řidičky K. u ...

Poté, kdy byl podán ze strany žalobce návrh na obnovu řízení, bylo doplněno dokazování správním orgánem I. stupně ohledně toho, ve který čas k dopravní nehodě a tedy přestupku, který je uveden v Příkazu ze dne 20.3.2010, došlo, tedy zda ve výroku Příkazu popsaná dopravní nehoda se stala 16.12.2009 **v čase 10:15 hod**, když žalobce chtěl výsledkem navrženého svědka a písemným dokladem (tento však nikdy nepředložil) prokazovat, že v tomto čase se nacházel v obchodním domě, takže nemohl být účasten dopravní nehody v blízkosti obchodního centra

Je sice pravdou, že v úředním záznamu z 21.12.2009 sepsaný Policií ČR, je uvedeno, že řidička vozidla ... Y. K. uvedla, že k dopravní nehodě došlo 16.12.2009 v 10:15 hod na ulici u obchodního domu

Z tohoto úředního záznamu tento čas vyplývá, nicméně i soudu se jeví skutečně s podivem, že by žalobkyně, byť 5 dnů po dopravní nehodě věděla s takovou časovou přesností, že k dopravní nehodě, došlo přesně v 10:15 hod, neboť pokud by tomu tak bylo, musela by se dle názoru soudu přesně v tento čas, tedy v době, kdy měl do jejího vozidla narazit nákladní souprava řízené žalobcem, podívat na hodinky.

V rámci řízení o návrhu na obnovu řízení bylo ohledně časového údaje řízení doplněno v tom smyslu, jak policie k čase 10:15 hod „přišla“.

Svědce, řidička K. uvedla 14.6.2011, že s odstupem času si nevzpomíná na přesný čas, kdy do ní narazil nákladní vůz, tedy kdy došlo k dopravní nehodě, popsala však situaci, ze které se dal čas dopravní nehody odvodit. Uvedla totiž, že po dopravní nehodě, kdy řidič nákladního auta do ní narazil, tento z místa nehody odjel a zastavil na úzké vozovce po několika metrech, když svědkyně za ním šla, sdělila mu, že jí naboural, řidič nákladního auta byl na ni sprostý, svědkyně mu sdělila, že zavolá policii s tím, že poté zavolala svému známému, ptala se ho co má dělat, ten jí poradil, necht' volá policii a proto jí zavolala, což učinila a policie přijela asi za 30 minut poté.

V průběhu řízení o obnovu bylo pak zjištěno, že svědkyně telefonovala ohledně dopravní nehody na policii 16.12.2009 v 11:16:44 hod, když policie přijela na místo samé v 11:44 hod.

Z toho vyplývá, že předmětná dopravní nehoda se musela stát později než v 10:15 hod. Dle názoru soudu toto muselo být v čase přibližně v 10:45 – 11:00 hod, neboť svědkyně uvedla, že se rozjela za řidičem nákladní soupravy, který z místa nehody odjel, asi po 5-ti minutách ho „dohnala“, řidič zastavil, 5-10 minut s ním hovořila, poté volala svému známému a následně policii. Z tohoto časového sledu pak vyplývá, že tedy rozhodně policii nevolala až 1 hodinu po dopravní nehodě ale „zhruba“ tak 20 minut po dopravní nehodě.

Soud tedy má za to, stejně jako správní orgány, že výslech svědka H. S., který žalobce navrhoval k prokázání toho, že k předmětné dopravní nehodě nedošlo v 10:15 hod, když v tuto dobu byl žalobce ještě v obchodním domě, Bylo by nadbytečné výslech tohoto svědka provádět, když po doplněném dokazování výsledkem svědkyně K. bylo prokázáno, že k předmětné dopravní nehodě nemohlo dojít v 10:15 hod, ale o něco později, přibližně v 10:45 – 11 hod, což vyplývá ze skutečností, jež uvedla svědkyně K. a z údajů Policie ČR.

Soud tedy dospěl k závěru, že správní orgány nezpochybnily, že v době od 9:30 do 10:30 hod dne 16.12.2009 mohl žalobce provádět vykládku zboží u....v Brně na ulici a přesto zavinil dopravní nehodu popsanou v Příkaze vydaného dne 20.3.2010, neboť i po provedení vykládky v 10:30 hod se s jím řízeným vozidlem bez problémů mohl dostat do blízkosti obchodního centra, kde dopravní nehoda byla způsobena dle názoru soudu, a to dopravní nehoda, která je v Příkaze popsána, v čase 10:45 až 11:00 hod.

Svědka S., jehož výslech žalobce navrhoval, by tedy ohledně předmětné dopravní nehody, která se udála v čase asi 10:45 – 11:00 hod nemohl uvést žádnou novou skutečnost, neboť on sám společně s žalobcem účasten předmětné dopravní nehody nebyl, měl pouze potvrdit účast žalobce 16.12.2009 v čase 9:30 (resp. 9:15) až 10:30 u

Jak soud již uvedl, tato skutečnost však nebyla zpochybněna ani správními orgány.

Správní orgány se tedy řádně vypořádaly s námitkami žalobce, a to přiléhavou a vyčerpávající právní argumentací obsaženou v odůvodnění svých rozhodnutí, když z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být neznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazu a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši (§ 68 odst. 3 správního řádu).

Tato citace je z rozsudku NSS 9As 66/2009 – 44.

Soud pak uzavírá, že by bylo zcela nadbytečné opakovat skutečnosti uvedené v odůvodnění rozhodnutí obou správních orgánů, když toto odůvodnění soud pokládá za odůvodnění správné, když žalovaný se vyčerpávajícím způsobem s námitkami žalobce vypořádal.

Zde Krajský soud cituje z judikatury NSS:

Pokud se žalovaný vypořádal s námitkami žalobce, opakujícími se v žalobě, příležitou a vyčerpávající právní argumentací obsaženou v odůvodnění rozhodnutí, nemusí se již k věci duplicitně vyjadřovat, stačí na ni odkázat (viz. usnesení Ústavního soudu II. ÚS 251/2003, třetí strana, třetí odstavec) (podle rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 27.7.2007, č.j. 30Ca 81/2006 – 21).

Protože žaloba žalobce důvodná není, soud ji dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Pokud jde o náklady řízení, žalobce ve věci neměl úspěch, žalovanému náklady řízení kromě běžné úřednické činnosti nevznikly (§ 60 odst. 1 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 7. listopadu 2012

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Marie Šeregelyová